

Abstrakt

Tato diplomová práce si klade za cíl představit mediaci, jako mimosoudní způsob řešení sporů. Výběr tématu je ovlivněn aktuálností dané problematiky, ve které se odráží přijetí první právní úpravy mediace formou zákona.

Práce je dělena na pět kapitol. První kapitola se věnuje obecně pojetí mimosoudního řešení sporů a představuje jednotlivé druhy ADR.

Druhá kapitola potom prezentuje mediaci jako jeden z druhů ADR, a věnuje se ve svých čtyřech podkapitolách pojmu mediace, její historii, osobě mediátora a samotnému procesu mediace.

Stěžejní jsou pak následující kapitoly, ve kterých je představena mediace v evropském, českém a australském právním prostředí. Třetí kapitola této práce ukazuje vývoj mediace v rámci EU, který vedl až k přijetí Směrnice o některých aspektech mediace v občanských a obchodních věcech (2008/52/ES). Tato Směrnice je základním vodítkem pro rozvoj mediace v jednotlivých členských státech EU, včetně České republiky.

Skutečně až 13. června 2012 byl vyhlášen zákon č. 202/2012 Sb., o mediaci a změně některých zákonů, který je novinkou v pojetí mediace v Čechách. Přijetím tohoto zákona je současně provedena Směrnice o mediaci, se kterou byla Česká republika v prodlení. Čtvrtá kapitola práce je tedy zaměřena na českou právní úpravu mediace a hodnotí jak její vývoj, stále ještě současnou právní úpravu, tak prezentuje a shrnuje základní instituty nového zákona o mediaci.

V poslední kapitole této diplomové práce si autorka pro srovnání vybrala zahraniční australskou právní úpravu, jež je vhodným příkladem z odlišného právního systému. Austrálie, jak z práce vyplývá, využívá mediace ve značné míře a může tak být dobrou předlohou pro budoucí vývoj mediace v České republice.

Závěr této diplomové práce tvoří názor autorky, že právní úprava mediace přichází ve vhodný okamžik a její vývoj tak v sobě skrývá velký potenciál při celkové rekonstrukci soukromého práva, jehož účinnost je v České republice stanovena k 1. lednu roku 2014.